

תת"ע 5494/09/14 - מדינת ישראל נגד דרור זבולונב

26 מאי 2015

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 5494-09-14 מדינת ישראל נ' זבולונב

בפני כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
דרור זבולונב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גפני

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו לא אפשר להולכי רגל להשלים חציית כביש במעבר חצייה בבטחה, תוך שהתקרב באופן מסוכן עם רכבו להולך הרגל, בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הנאשם כפר במיוחס לו, טען שעצר, כהרגלו, לפני מעבר החצייה. הנאשם טען כי אינו זוכר כלל קיומו של אירוע שכזה.

מטעם התביעה העידו-

ע/ת 1 רס"ב לוי שמואל - (להלן: "העד") חוקר עבירות תנועה במשטרת ישראל ומטפל בתלונות אזרחים על ביצוע עבירות תנועה. העד גבה את עדות הנאשם - (ת/1).

לדברי העד, המתלוננת הגיעה אל תחנת המשטרה בפתח תקווה כדי להתלונן על שארע. העד זימנה אל תחנת המשטרה בכפר סבא ושם גבה עדותה ביום 1.1.14.

עמוד 1

העד העיד כי המתלוננת סיפרה, בעדותה בפניו, כי מדובר בכביש בו שני נתיבי נסיעה, קו הפרדה ושני נתיבי נסיעה נוספים. לדבריה, לאחר שחצתה שני נתיבי נסיעה והתכוונה לחצות את נתיב הנסיעה השלישי, הגיע רכב מימינה ולא אפשר לה את זכות הקדימה באופן שסיכן אותה.

העד העיד כי במהלך גביית העדות, הציגה בפניו המתלוננת את מספר הרכב שביצע את העבירה כפי שרשמה במכשיר הנייד שלה. המתלוננת אף תיארה את הנהג כמי שחובש כובע.

לאחר קבלת התלונה, זימן העד את הנאשם למסור עדות- (ת/1). בהודעתו במשטרה טען הנאשם, כי אינו זוכר את המקרה והודה כי הרכב היה בחזקתו באותו היום.

העד העיד, כי כאשר הגיע הנאשם למסור עדות הוא חבש כובע, כפי שתיארה המתלוננת.

ע/2 מוריה בושרי (להלן: "העדה" או "המתלוננת").

העידה כי מדי יום היא מגיעה בנסיעה באוטובוס ממקום מגוריה בראש העין, למקום עבודתה בפתח תקווה ויורדת בתחנת האוטובוס ברחוב בר כוכבא, שם שני נתיבי נסיעה לכל כיוון ומשורטט מעבר חצייה כפול על הכביש לכיוון הצומת.

באותו היום, לאחר שירדה מהאוטובוס ובטרם חצתה את הכביש במעבר החצייה, התכוונה לצדדים. היא החלה לחצות את הכביש, ובהגיעה למרכז מעבר החצייה, הבחינה ברכב המגיע בנסיעה מכיוון ימין כשהוא מאיץ מהירות נסיעתו לכיוונה והיא נאלצה לסגת, בכדי שלא יפגע בה. לאחר מספר שניות נעצר הרכב, בצומת כאשר האור האדום דלק ברמזור. העדה העידה כי לאחר שהתחלף האור ברמזור לירוק, הבחינה בנאשם מתקדם מעט, עובר לנתיב הנסיעה הימני הצמוד לשפת המדרכה, והיא שהגיעה למקום הוציאה את מכשיר הטלפון הנייד שלה וצילמה את הרכב. בחקירתה הנגדית חזרה בה העדה והעידה כי אינה זוכרת אם צילמה את רכב הנאשם או שרק רשמה את מספר הרישוי שלו.

העדה המשיכה והעידה, כי זיהתה את הנאשם, נוצר בניהם קשר עין, הבחינה כי הוא חובש כובע קסקט וכי היתה נוסעת נוספת ברכב.

העדה העידה כי עוד באותו היום ניגשה אל תחנת המשטרה, קיבלה מסמכים אותם היתה צריכה למלא ולמחרת בבוקר החזירה את המסמכים והגישה את התלונה.

הנאשם, אשר בחר להעיד, העיד כי אינו זוכר את המקרה, וכי הוא תמיד עוצר לפני מעבר חצייה.

לדבריו, מעולם לא נרשמה לחובתו עבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל.

הנאשם אישר כי הרכב, נשוא כתב האישום, היה ברשותו באותה עת, איש לא נהג ברכבו ואינו זכר אם היה עימו אדם נוסף ברכב באותו היום.

דין

תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה קובעת:

"נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם להשלים את החציה בבטחה ואם יש צורך בכך יעצור את רכבו לשם כך."

העד העיד, כי גבה את עדותה של העדה, המתלוננת, והיא הציגה בפניו את מספר רישוי רכבו של הנאשם מתוך מכשיר הטלפון הנייד. העדה אף ציינה בפניו כי הנאשם חבש כובע: **"במהלך העדות, היא אמרה כי מספר הרכב היא הכניסה אותו לנייד שלה, הציגה בפני את הנייד שלה, רשמתי את מספר הרכב ממספר הטל", היא מסרה את זה בתלונה הקודמת. תארה את הנהג כשהוא חבש כובע.."** (עמ' 2 לפרוטוקול שורות 20-22).

העדה העידה באופן מפורט וברור ותארה את נסיבות ביצוע העבירה. היא חצתה כהרגלה את הכביש במעבר חציה לאחר שירדה מהאוטובוס כאשר עוד הולכי רגל חצו עימה. הנאשם חלף על פניה, לא אפשר לה להשלים את החציה וסיכן אותה בנסיעתו כך שהאיץ מהירותו לכיוונה עד כדי שנאלצה לסגת: **".. חציתי את מעבר החציה הכפול, הגעתי לאמצע המעבר, מצד ימין שלי האיץ רכב, למרות שראה שיש אנשי על מעבר החציה, אני הייתי על המעבר, הוא האיץ לכוון שלי, כמעט בא, הוא חתך אותי, הלכתי אחורה, הוא עצר אחרי כמה שניות כי היה רמזור אדום."** (עמ' 5 לפרוטוקול שורות 16-18).

העדה העידה כי זיהתה את הנאשם באופן ודאי, הוא צעק עליה, נוצר ביניהם קשר עין, היא הבחינה שהוא חובש כובע קסקט ולצידו הייתה נוסעת.

"..גם כשהוא עצר וכמעט דרס אותי, הוא צעק עליי. הוא יצר עמי קשר עין, וצעק עלי "אתה לא רואה". הוא היה עם כובע קסקט ולידו היתה אישה." (עמ' 5 לפרוטוקול שורות 22-24).

בהמשך העדה אף תיארה את רכבו של הנאשם והעידה לאחר שנשאלה על צבע רכבו של הנאשם: **"בערך אפור בהיר. משהו כזה."**

ש. איזה דגם של רכב?

ת. לא יודעת לא מבינה ברכבים. אמרתי את זה גם לשוטר." (עמ' 6 לפרוטוקול שורות 18-20)

אינני מייחסת משקל רב לעובדה כי העדה לא זכרה באם צילמה את רכב הנאשם כפי שהעידה בחקירתה הראשית, או שרק העתיקה את מספר הרישוי למכשיר הטלפון הנייד שלה.

העדה זכרה את צבע הרכב, ציינה את מספרו ותארה בדיוק את שהתרחש.

הנאשם, שב וטען כי אינו זוכר את המקרה ואם היה עימו נוסע נוסף ברכב באותו היום. הנאשם אישר כי הרכב היה ברשותו באותה העת ושלל אפשרות כי היה ברשות אחר.

סוף דבר

לאחר ששמעתי העדויות, הנני מעדיפה את גרסתה של עדת התביעה שהייתה עקבית וברורה.

נחה דעתי כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. על כן, אני מוצאת כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד שנה, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות ש"ח עד אלפי ₪, מאסר על תנאי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו: הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 98.

צבר לחובתו 7 הרשעות קודמות.

נוכח חומרת העבירה, לאחר שעיינתי בגליון הרשעותיו של הנאשם, לאחר ששקלתי את השיקולים השונים

עמוד 4

ובחנתי טיעוני הצדדים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 500 ₪ או 25 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש

וזאת על תנאי למשך שנה והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ה, 26/05/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופטת

הוקלד על ידי סיגל קדוש